

d'una reconciliació". "En Rosselló era molt comunista, i jo no en sóc gens. Si ara fos viu i ens veiéssim ni ens parlaríem."

Segons l'assagista Joan Fuster el poeta fou un esbós del que hauria pogut ser.

Al juny de 2012 es publica una antologia de les seves tres obres anteriors on s'apleguen els moviments literaris reflectits en els seus versos *Tempestat de flama*.

En la meva mort

Estic cansat de tu, domini fosc / i tempesta de flama./ M'exaltaré damunt els horitzons / i trauré les banderes al desert / de la darrera cavalcada./ Reina d'aquestes hores, ara véns / tota brillant, armada./ Inútil desesper del vespre! L'alba / s'acosta ja amb l'espasa,/ i l'ardor temerari que m'encén / allunya les estrelles.

Madrid març1936

Club de lectura de poesia

BIBLIOTECA CENTRAL XAVIER AMORÓS

Tempestat en flama de Bartomeu Rosselló-Pòrcel

Dilluns 27 de febrer

a 2/4 de 7 de la tarda

BIBLIOTECA CENTRAL
XAVIER AMORÓS
REUS

Bartomeu Rosselló-Pòrcel,

Neix el 3 d'agost de 1913 a la Ciutat de Mallorca, origen humil, becat per la Diputació de les Illes i es trasllada a Barcelona per estudiar Filosofia i Lletres a la Universitat de Barcelona on té de professors Joan Coromines i Carles Riba [*Pocs homes he conegut, amb una idea tan neta i tan vigilant del que aspirassin a fer i del que per això haguessin de renunciar.*], llicenciant-se amb premi extraordinari. Coneix a Salvador Espriu, Amàlia Tineo, Joan Teixidor i Joan Vinyoli. Viu a la residència d'estudiants de Catalunya on dirigeix i organitza la biblioteca. Riba i Espriu són dues amistats decisives.

-1930 publica a Madrid, *Antologia de poetes Mallorquins* que prologa i tradueix.

-Novembre de 1931 és delegat a Madrid per la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya al Congrés d'estudiants hispànics.

-1933 participa en un creuer pel mediterrani -pensat per Fernando de los Rios com a postgrau d'Humanitats- amb el grup d'universitaris organitzat pel govern de la república, dura 47 dies alguns del seus poemes són fruit d'aquesta experiència per terres d'Egipte, Palestina i Grècia, explicat per testimonis, Rosselló fou qui influí i ajudar a Espriu a alliberar-se de l'odi que durant els quinze anys posteriors a la guerra va omplir la seva poesia.

Els reculls *Nou poemes* (1935) i *Quadern de sonets* (1934) poden considerar-se les primeres provatures amb influències de l'anomenada Escola Mallorquina pel que fa a la contenció del sentiment i la influència, de jove, del mestre Gabriel Alomar -que defineix a Bartomeu com el més apte dels seu deixebles- en quan a la recerca de la sonoritat de les paraules i tria temàtica.

Les divergències entre Espriu i Rosselló sorgiren ben aviat, el primer anticomunista declarat, i Rosselló comunista. Sobre els Fets d'Octubre (1934) Espriu considerava l'actuació del president Companys i el Govern de la Generalitat, amb pròpies paraules [*...un disbarat vergonyós [...] i una imperdonable estupidesa...*], el seu germà era membre del Servicio Español Unversitàrio.

Per la seva banda Rosselló en una carta a Gabriel Alomar(24-11-1935) explica "*Poc li puc dir d'aquest clima polític [...] La batalla és cada dia més clara entre els dos extrems i nosaltres som molts més. Hem de guanyar per força.*"

D'aquesta divergència en deriven un enfrontament i un gran distanciament que són definitius atesa la precipitada mort de Rosselló.

Comença la Gerra Civil espanyola i torna a Barcelona i col·labora en diverses tasques culturals a la rereguarda, abans d'incorporar-se a l'exercit, (desembre 1937) però pateix tuberculosi, l'Amàlia Tineo l'acompanya al metge, el doctor Raventós li comenta confidencialment "*Aquest xicot és mort*". En tenen cura Eduard Valentí i la doctora Pellicer (reusenca) que en veu la gravetat extrema i junt amb Amàlia Tineo el porten amb ambulància -facilitada per la Generalitat- al sanatori del Brull al Monseny(Osona) on mor al cap de pocs dies, el cinc de gener del 1938.

A títol pòstum i a càrrec de les Edicions de la Residència d'Estudiants, es publica el seu tercer i darrer recull poètic *Imitació del foc* (octubre1938), amb pròlegs del seu mestre Alomar, Carles Riba i Antoni Maria Sbert (director de la residència)els tres bons amics.

El recull representa la culminació de la seva obra on trobem ressons de Lorca, Alberti i Jorge Guillem, com repercussions del surrealisme europeu i d'avantguarda introduït a Mallorca pel seu amic M.A.Colomar. L'obra era dedicada al seu amic l'escriptor Salvador Espriu que després de la guerra civil es decideix per la poesia arran de la mort de Bartomeu Rosselló-Pòrcel que el va afectar moltíssim.

En una carta, l'Amàlia Tomeo informa a Carles Riba que les despulles de Bartomeu que amb acceptació de la família són traslladades del Brull a Arenys de Mar i un nínxol propietat d'Espriu, prop del mar, data del 15-2-38, explicant que el poeta ni hi va ser present per motius professionals.

[*Només un arbre, a la vorera, porta el tremolor del mar, i el frec de fulles retorna el benefici de les ones.*]

EL 1949 apareix l'obra poètica amb estudi de Miquel Dolç i pròleg de Salvador Espriu que dirà d'ell "*Rosselló era la flamarada i jo no. Ell volia que guanyés un bàndol per fer neteja. Jo era partidari*